PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO NUTARTIS (trečioji kolegija)

2005 m. rugsėjo 8 d. *

Sujungtose bylose T-295/04–T-297/04

Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA), įsteigta Jaén (Ispanija),

Salvador Contreras Gila, José Ramino López, Antonio Ramino López, Cristóbal Gallego Martínez, Benito García Burgos ir Antonio Parras Rosa, gyvenantys Jaén,

atstovaujami advokato J. Vázquez Medina,

ieškovai,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą M. Balta ir F. Florindo Gijón,

atsakovę,

* Proceso kalba: ispanų.

dėl prašymo panaikinti 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos reglamento (EB) 864/2004, iš dalies keičiančio Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003, nustatantį bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrąją žemės ūkio politiką taisykles, ir nustatančio tam tikras paramos schemas ūkininkams bei adaptuojančio jas dėl Čekijos Respublikos, Estijos, Kipro, Latvijos, Lenkijos, Lietuvos, Maltos, Slovakijos, Slovėnijos ir Vengrijos stojimo į Europos Sąjungą (OL L 161, p. 48), 1 straipsnio 7 punktą,

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(trečioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Jaeger, teisėjai J. Azizi ir E. Cremona,

kancleris H. Jung,

priima šią

Nutartį

Teisės aktai

1 1966 m. rugsėjo 22 d. Taryba priėmė Reglamentą Nr. 136/66/EEB dėl bendro aliejaus ir riebalų rinkos organizavimo (OL L 172, p. 3025, toliau – pagrindinis reglamentas). Pagrindinis reglamentas nustatė, *inter alia*, bendrą alyvuogių aliejaus rinkų

organizavimą, susidedantį iš intervencinių kainų, saugojimo sutarčių, subsidijų gamybai ir vartojimui sistemos.

2 Pagrindiniu reglamentu įtvirtinti mechanizmai vėliau daugelį kartų buvo keisti, *inter alia*, 1987 m. liepos 2 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 1915/87 (OL L 183, p. 7), 1998 m. liepos 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1638/98 (OL L 210, p. 32) ir 2001 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1513/2001, iš dalies keičiančiu Reglamentą (EB) Nr. 1638/98 dėl pagalbos schemos galiojimo laikotarpio pratęsimo ir alyvuogių aliejaus kokybės strategijos (OL L 201, p. 4).

3 Šiais pakeitimais, paskatintais 1992 m. prasidėjusios bendros žemės ūkio politikos (BŽŪP) reformos principų, iš esmės siekta kainų politiką ir paramą gamybai pakeisti ūkininkų pajamų rėmimo politika. Tam tikrų žemės ūkio produktų atveju ši reforma užsibaigė 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1782/2003, nustatančio bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrąją žemės ūkio politiką taisykles ir tam tikras paramos schemas ūkininkams, bei iš dalies keičiančio Reglamentus (EEB) Nr. 2019/93, (EB) Nr. 1452/2001, (EB) Nr. 1453/2001, (EB) Nr. 1454/2001, (EB) Nr. 1868/94, (EB) Nr. 1251/1999, (EB) Nr. 1254/1999, (EB) Nr. 1673/2000, (EEB) Nr. 2358/71 ir (EB) Nr. 2529/2001 (OL L 270, p. 1), priėmimu.

4 Panašiai, siekiant bendrą rinkų alyvuogių aliejaus, žaliavinio tabako, apynių ir medvilnės sektoriuose organizavimą pritaikyti prie BŽŪP reformos, 2004 m. balandžio 29 d. Taryba priėmė Reglamentą (EB) Nr. 864/2004, iš dalies keičiantį Reglamentą Nr. 1792/2003, bei jį adaptuojantį dėl Čekijos Respublikos, Estijos, Kipro, Latvijos, Lenkijos, Lietuvos, Maltos, Slovakijos, Slovėnijos ir Vengrijos stojimo į Europos Sąjungą (pataisyta versija OL L 206, p. 20).

5 Reglamentas Nr. 864/2004 panaikino buvusią alyvuogių aliejaus gamybos paramos schemą ir nustatė vadinamąją „vienos išmokos" arba „atsietos paramos" sistemą, tai yra su realiai pagaminto alyvuogių aliejaus kiekiu nesusietą paramą. Vis dėlto tam tikromis sąlygomis ir taikant kai kuriuos apribojimus tam tikrų produktų gamybai ir toliau buvo taikoma vadinamoji „susietos" arba su gamyba susietos paramos sistema.

6 Alyvuogių aliejaus atveju Reglamento Nr. 864/2004 1 straipsnio 7 punktas (toliau – ginčijama nuostata), papildęs Reglamento Nr. 1782/2003 37 straipsnio 1 dalį, kaip referencinę sumą atsietai paramai apskaičiuoti numatė „ketverių metų bendros išmokų, kurios 1999–2000, 2000–2001, 2001–2002 ir 2002–2003 prekybos metais buvo sumokėtos ūkininkui pagal (Reglamento Nr. 1782/2003, po pakeitimo) VI priede paminėtą paramos alyvuogių aliejui schemą, sumų vidurkį, apskaičiuotą ir patikslintą pagal (Reglamento Nr. 1782/2003, po pakeitimo) VII priedą".

7 Be to, Reglamento Nr. 864/2004 1 straipsnio 11 punktas pakeitė Reglamento Nr. 1782/2003 44 straipsnio 2 dalį, kaip atsietos paramos pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkantį hektarą numatydamas visus iki 1998 m. gegužės 1 d. alyvmedžiais apsodintus plotus, išskyrus Kiprą ir Maltą, visus plotus, kuriuose seni alyvmedžiai buvo pakeisti naujais alyvmedžiais, arba pagal patvirtintas sodinimo programas alyvmedžiais apsodintus ir geografinės informacijos sistemoje įregistruotus plotus.

Procesas ir šalių prašymai

8 2004 m. liepos 22 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje gautais pareiškimais ieškovai pareiškė šį ieškinį.

9 Ieškovė byloje T-295/04, *Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén* (ASAJA), yra profesinė žemės ūkio organizacija, kurios tikslas pagal jos įstatus yra atstovauti, administruoti ir ginti savo narių profesinius interesus Jaén provincijoje (Ispanija).

10 Ieškovai bylose T-296/04 ir T-297/04 yra alyvuogių aliejaus gamintojai, kuriems per 1999–2000, 2000–2001, 2001–2002 prekybos metus šiame sektoriuje buvo suteikta pagalba.

11 2004 m. spalio 29 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje gautais atskirais dokumentais byloje T-295/04 bei 2004 m. lapkričio 29 d. bylose T-296/04 ir T-297/04 Taryba Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalies pagrindu pateikė prašymą priimti sprendimą dėl priimtinumo.

12 2004 m. lapkričio 15 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje gautais dokumentais Komisija paprašė įstoti į kiekvieną iš šių bylų.

13 2005 m. sausio 10 d. ieškovai pateikė savo pastabas dėl Tarybos pateikto prašymo, susijusio su priimtinumu.

14 2005 m. birželio 6 d. Nutartimi ir pagal Procedūros reglamento 50 straipsnį išklausius šalis, motyvuojant tuo, kad tarp šių bylų yra ryšys, nes jų dalykas tas pats, bylos T-295/04, T-296/04 ir T-297/04 buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis ir priimamas sprendimas.

15 Savo ieškiniu ieškovai Pirmosios instancijos teismo prašo:

— pripažinti ieškinį priimtinu,

— panaikinti ginčijamą nuostatą,

— nepriimti sprendimo dėl bylinėjimosi išlaidų.

16 Savo prieštaravimuose dėl priimtinumo Taryba Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepriimtiną,

— priteisti iš ieškovų bylinėjimosi išlaidas.

17 Savo pastabose dėl prieštaravimo dėl priimtinumo ieškovai Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti Tarybos pateiktą prieštaravimą dėl priimtinumo;

— priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Šalių argumentai

18 Taryba tvirtina, kad ieškiniai yra nepriimtini, nes ieškovai su ginčijama nuostata nėra konkrečiai susiję.

19 Šiuo atžvilgiu ji primena, kad fizinis ar juridinis asmuo gali pareikšti ieškinį dėl bendro pobūdžio norminio akto panaikinimo, tik jei šis aktas su juo susijęs dėl kai kurių jam būdingų savybių arba faktinės padėties, kurios jį skiria nuo kitų asmenų ir dėl to jį individualizuoja kaip sprendimo adresatą (2002 m. liepos 25 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą*, C-50/00 P, Rink. p. I-6677, 36 ir 37 punktai).

20 Ieškovai atsako, kad jie turi teisę kreiptis dėl panaikinimo, vadinasi, jų ieškinys yra priimtinas.

21 Šiuo pagrindu jie ginčija, pirma, bendrą ginčijamos nuostatos pobūdį, tvirtindami, kad iš tiesų tai individualių sprendimų visuma.

22 Taigi jie pabrėžia, kad vienintelė ginčijamos nuostatos paskirtis yra nustatyti referencinę sumą paramai alyvuogių aliejaus sektoriuje apskaičiuoti. Vadinasi, tiesioginis šios nuostatos poveikis būtų kiekvieno gamintojo informavimas, pirma, apie tikslią sumą, kurią gauti jis turi teisę per 1999–2000, 2000–2001, 2001–2002 ir

2002–2003 prekybos metus, ir, antra, apie ketverių metų bendros išmokų, kurios buvo jam sumokėtos per šiuos referencinius metus, sumos vidurkio pagrindą – galutinį paramos dydį, kurį jis turi teisę gauti.

23 Be to, ieškovų teigimu, ginčijama nuostata „tiesioginį" teisinį poveikį sukelia tik tam tikrai asmenų kategorijai, tai yra ūkininkams, kurie per šiuos prekybos metus gamina alyvuogių aliejų.

24 Todėl ieškovai mano, kad ginčijama nuostata yra su jais tiesiogiai ir konkrečiai susijusi (1991 m. gegužės 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Extramet Industrie prieš Tarybą*, C-358/89, Rink. p. I-2501, 13 punktas; 2001 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Sadam Zuccherifici ir kt. prieš Tarybą*, C-41/99 P, Rink. p. I-4239, 27 punktas ir 2001 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *Nyderlandų Antilai prieš Tarybą*, C-452/98, Rink. p. I-8973, 60 punktas).

25 Konkrečiai kalbant, jie pažymi, kad jiems yra būdingos ypatingos individualios savybės, nes referenciniu laikotarpiu jie gamino alyvuogių aliejų, todėl priklauso ginčijamoje nuostatoje numatytai teisės subjektų kategorijai.

26 Be to, ieškovai remiasi ekonomine žala dėl 1999–2000 prekybos metų įtraukimo, apskaičiuojant paramą alyvuogių aliejaus sektoriuje.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

27 Taikant Procedūros reglamento 114 straipsnį, jei šalis to prašo, Pirmosios instancijos teismas gali priimti sprendimą dėl priimtinumo nenagrinėdamas bylos iš esmės. Pagal šio straipsnio 3 dalį, išskyrus atvejus, kai nusprendžiama kitaip, likusi proceso dalis vyksta žodžiu. Nagrinėjamu atveju Pirmosios instancijos teismas mano, kad bylos medžiaga yra pakankamai aiški ir prašymą galima išspręsti nepradedant žodinės proceso dalies.

28 Remiantis EB 230 straipsnio ketvirtąja pastraipa, „kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo gali <...> pateikti ieškinį dėl jam skirto sprendimo arba sprendimo, kuris, nors ir būtų kitam asmeniui skirto reglamento ar sprendimo formos, yra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susijęs".

29 Remiantis nusistovėjusia teismų praktika, pagal EB 230 straipsnio ketvirtąją pastraipą asmuo gali pareikšti ieškinį dėl bet kokio sprendimo, kuris, nors ir būtų reglamento formos, yra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susijęs. Šios nuostatos tikslas yra, visų pirma, išvengti, kad vien pasirinkusios reglamento formą Bendrijos institucijos galėtų atimti galimybę asmeniui pareikšti ieškinį dėl sprendimo, kuris yra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susijęs, bei nustatyti, kad formos pasirinkimas negali pakeisti akto pobūdžio (1980 m. birželio 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Calpak ir Società emiliana lavorazione frutta prieš Komisiją*, 789/79 ir 790/79, Rink. p. 1949, 7 punktas; 1997 m. rugsėjo 30 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Federolio prieš Komisiją*, T-122/96, Rink. p. II-1559, 50 punktas ir 1999 m. lapkričio 23 d. Nutarties *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą*, T-173/98, Rink. p. II-3357, 34 punktas).

30 Nagrinėjamu atveju ieškovai nesutinka su ginčijamos nuostatos norminiu pobūdžiu, tvirtindami, kad ji turi būti vertinama kaip individualių sprendimų visuma. Todėl visų pirma reikia nagrinėti Reglamento Nr. 864/2004 1 straipsnio 7 dalies pobūdį.

31 Iš nusistovėjusios Teisingumo Teismo praktikos taip pat išplaukia, kad skirtumo tarp reglamento ir sprendimo reikia ieškoti atsižvelgiant į ginčijamo akto bendrą pobūdį (1962 m. gruodžio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes ir kt. prieš Tarybą*, 16/62 ir 17/62, Rink. p. 901, 918; 1982 m. spalio 6 d. Sprendimo *Alusuisse prieš Tarybą ir Komisiją*, 307/81, Rink. p. 3463, 19 punktas ir 1995 m. lapkričio 23 d. Teisingumo Teismo nutarties *Asocarne prieš Tarybą*, C-10/95 P, Rink. p. I-4149, 28 punktas). Taigi aktas yra bendro pobūdžio, jei jis taikomas objektyviai apibrėžtoms aplinkybėms ir daro teisinį poveikį bendrai ir abstrakčiai numatytų asmenų kategorijoms (žr. 1989 m. lapkričio 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Usines coopératives de déshydratation du Vexin ir kt. prieš Komisiją*, C-244/88, Rink. p. 3811, 13 punktą ir 24 punkte nurodyto sprendimo *Sadam Zuccherifici ir kt. prieš Tarybą* 24 punktą; 2004 m. balandžio 2 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Gonnelli ir AIFO prieš Komisiją*, T-231/02, Rink. p. II-1051, 29 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

32 Nagrinėjamu atveju Pirmosios instancijos teismas laikosi nuomonės, kad ginčijama nuostata yra bendro pobūdžio aktas, todėl negali būti nagrinėjama kaip individualių sprendimų visuma.

33 Šiuo atžvilgiu primintina, kad ginčijamoje nuostatoje yra išdėstyti paramos alyvuogių aliejaus sektoriuje apskaičiavimo pagal Reglamentą Nr. 1782/2003 kriterijai (žr. šio sprendimo 6 punktą).

34 Būtina konstatuoti, kad šie kriterijai yra išdėstyti bendrai ir abstrakčiai. Iš tiesų referencinės sumos ir paramos sumos apskaičiavimo būdas yra nustatytas jokiu būdu neatsižvelgiant į ypatingą kiekvieno alyvuogių aliejaus gamintojo, su kuriuo ginčijama nuostata susijusi, situaciją, tačiau taikant objektyvius ir bendrus kriterijus.

35 Taigi ginčijama nuostata yra taikoma objektyviai apibrėžtoms situacijoms ir sukelia teisines pasekmes bendrai ir abstrakčiai numatytų asmenų kategorijoms. Šiuo

atžvilgiu primintina, kad akto nuostatos laikomos taikomomis objektyviai apibrėžtoms situacijoms, kai jos taikomos objektyviai teisinei ar faktinei situacijai, akte apibrėžtai atsižvelgiant į jo galutinį tikslą (29 punkte minėtos nutarties *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą* 40 punktas).

36 Šioje byloje ginčijama nuostata su ieškovais yra susijusi būtent dėl objektyvios faktinės situacijos, tai yra dėl to, kad jie referenciniu laikotarpiu gamino alyvuogių aliejų ir buvo paramos gavėjai pagal ankstesniais teisės aktais nustatytas paramos schemas. Ši situacija yra apibrėžta atsižvelgiant į ginčijamą nuostatą įtvirtinusio reglamento tikslą, būtent naujos paramos schemos alyvuogių aliejaus sektoriuje nustatymą.

37 Be to, faktas, kad ginčijama nuostata galėtų, *inter alia*, apriboti ūkio subjektų, turinčių teisę gauti tam tikrą paramą, skaičių, paramos suteikimą sąlygojant tuo, kad aliejus būtų gaminamas iki jos priėmimo ir įsigaliojimo egzistavusiose plantacijose, nepanaikina šios nuostatos bendro pobūdžio, nes akivaizdu, jog ginčijama nuostata taikoma visiems susijusiems ūkio subjektams, esantiems toje pačioje objektyviai apibrėžtoje faktinėje ar teisinėje situacijoje (šiuo klausimu žr. 29 punkte minėtos nutarties *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą* 39 punktą). Ieškovai nepateikė įrodymų, kad taikant ginčijamą nuostatą būtų priešingai.

38 Taigi su ieškovų argumentu, kuriuo siekiama sukelti abejonių dėl ginčijamos nuostatos bendro pobūdžio, ir kildinamu iš aplinkybės, kad ši nuostata susijusi tik su konkrečia ūkininkų kategorija – referenciniu laikotarpiu gaminusiais alyvuogių aliejų ir buvusiais paramos gavėjais pagal ankstesniais teisės aktais nustatytas paramos schemas – negalima sutikti. Iš tiesų grynai objektyvių ir abstrakčių duomenų pagrindu ginčijama nuostata su ieškovais susijusi nežymiai.

39 Vadinasi, ginčijama nuostata yra norminio pobūdžio aktas, todėl negali būti vertinama kaip ieškovams adresuotų individualių sprendimų visuma.

40 Šios išvados nepaneigia ieškovų tvirtinimas, kad ginčijama nuostata jiems buvo pranešta apie galutinę jiems individualiai paskirtos paramos sumą.

41 Iš tikrųjų Teisingumo Teismas ir Pirmosios instancijos teismas aktą vertino kaip individualių sprendimų visumą visai kitokiais atvejais negu nagrinėjamasis. Taigi ginčijamas aktas, priimtas kaip bendro pobūdžio aktas, laikomas individualių sprendimų visuma, kai jis buvo priimtas siekiant patenkinti individualius prašymus, ir tokiu būdu daro poveikį kiekvieno šių prašymų autoriaus teisinei situacijai (1990 m. lapkričio 6 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Weddel prieš Komisiją*, C-354/87, Rink. p. I-3847, 20–23 punktai ir 1971 m. gegužės 13 d. Sprendimo *International Fruit Company ir kt. prieš Komisiją*, 41/70–44/70, Rink. p. 411, 13–22 punktai).

42 Tačiau nagrinėjamose bylose ginčijamos nuostatos tikslas ir teisinis poveikis nėra nuspręsti, ką daryti su individualiais ūkio subjektų nacionalinės valdžios institucijoms pateiktais prašymais, kuriais siekiama, kad jiems alyvuogių sektoriuje butų suteikta parama. Iš tiesų ji buvo priimta ne konkrečiam tikslui atitinkamų nustatytų teisės subjektų atžvilgiu pasiekti, o padaryti išvadas iš objektyvios faktinės situacijos, tai yra naują paramos alyvuogių aliejaus sektoriuje schemą taikyti alyvuogių aliejaus gamintojams, referenciniu laikotarpiu pasinaudojusiems paramos schema pagal ankstesnius teisės aktus (šiuo klausimu žr. 1999 m. sausio 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Prancūzija prieš Comafrica ir kt.*, C-73/97 P, Rink. p. I-185, 34–38 punktus; 2000 m. vasario 22 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *ACAV ir kt. prieš Tarybą*, T-138/98, Rink. p. II-341, 55 punktą bei 2001 m. liepos 12 d. Sprendimo *Comafrica ir Dole Fresh Fruit Europe prieš Komisiją*, T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 ir T-225/99, Rink. p. II-1975, 106 punktą).

43 Iš to išplaukia, kad ginčijama nuostata yra bendro pobūdžio aktas.

44 Nepaisant to, pakartotinai buvo pažymėta, kad fakto, jog ginčijamas aktas savo esme yra bendro pobūdžio ir nėra sprendimas EB 249 straipsnio prasme, savaime nepakanka atmesti asmens galimybę pareikšti ieškinį dėl šio akto panaikinimo (žr. 1994 m. gegužės 18 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Codorniu prieš Tarybą*, C-309/89, Rink. p. I-1853, 19 punktą ir 2001 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *Antillean Rice Mills prieš Tarybą*, C-451/98, Rink. p. I-8949, 49 punktą; 31 punkte minėtos nutarties *Gonnelli ir AIFO prieš Komisiją* 31 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

45 Iš tiesų tam tikromis aplinkybėmis neatmestina, kad bendro pobūdžio aktas, bendrai taikomas ūkio subjektams, gali būti su kai kuriais jų tiesiogiai ir konkrečiai susijęs (24 punkte minėto sprendimo *Extramet Industrie prieš Tarybą* 13 punktas bei 44 punkte minėto sprendimo *Codorniu prieš Tarybą* 19 punktas; 2002 m. rugsėjo 10 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Japan Tobacco ir JT International prieš Parlamentą ir Tarybą*, T-223/01, Rink. p. II-3259, 29 punktas bei 31 punkte minėtos nutarties *Gonnelli ir AIFO prieš Komisiją* 32 punktas).

46 Kad taip būtų, nagrinėjamas aktas su fiziniu ar juridiniu asmeniu turi būti susijęs tiesiogiai ir konkrečiai dėl tam tikrų jo ypatingų savybių ar faktinių aplinkybių, kurios išskiria jį iš kitų asmenų ir taip individualizuoja jį kaip asmenį, kuriam šis aktas yra skirtas (1963 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Plaumann prieš Komisiją*, 25/62, Rink. p. 197, 223 ir 2003 m. gruodžio 12 d. Teisingumo Teismo nutarties *Bactria prieš Komisiją*, C-258/02 P, Rink. p. I-15105, 34 punktas; 31 punkte nurodytos nutarties *Gonnelli ir AIFO prieš Komisiją* 35 punktas).

47 Neįvykdžius šios sąlygos joks fizinio ar juridinio asmens pareikštas ieškinys dėl panaikinimo nėra priimtinas (19 punkte minėto sprendimo *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą* 37 punktas ir 31 punkte minėtos nutarties *Asocarne prieš Tarybą* 26 punktas).

48 Taigi reikia patikrinti, ar nagrinėjamu atveju ginčijama nuostata su ieškovais buvo susijusi dėl tam tikrų jų ypatingų savybių ar faktinių aplinkybių, kurios juos išskiria iš kitų asmenų.

49 Vadinasi, visų pirma reikia nagrinėti ASAJA, profesinės žemės ūkio organizacijos, skirtos ginti savo narių interesus ir jiems atstovauti, byloje T-295/04 pareikšto ieškinio priimtinumą.

50 Šiuo atžvilgiu primintina, kad profesinės asociacijos, įkurtos ginti savo narius ir atstovauti jų interesams, pareikštas ieškinys dėl panaikinimo yra priimtinas trimis atvejais, būtent, pirma, kai teisės nuostata jai aiškiai pripažįsta atitinkamas procesines teises, antra, kai asociacija yra išskiriama dėl ginčijamo akto poveikio jos pačios interesams, ypač dėl to, kad aktas, kurį prašoma panaikinti, paveikė jos, kaip derybininkės, poziciją, ir, trečia, kai asociacija atstovauja įmonių, kurios pačios turi teisę pareikšti ieškinį, interesams (29 punkte paminėtos Pirmosios instancijos teismo nutarties *Federolio prieš Komisiją* 61 punktas; 1998 m. gruodžio 8 d. Nutarties *ANB ir kt. prieš Tarybą*, T-38/98, Rink. p. II-4191, 25 punktas; 29 punkte minėtos nutarties *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą* 47 punktas ir 2004 m. gruodžio 10 d. Nutarties *EffCI prieš Parlamentą ir Tarybą*, T-196/03, Rink. p. II-4263, 42 punktas).

51 Šioje byloje konstatuotina, kad ASAJA neatitinka nė vieno iš pirmiau nurodytų reikalavimų, kad būtų galima pateisinti jos ieškinio dėl panaikinimo priimtinumą.

52 Šiuo atžvilgiu Pirmosios instancijos teismas pažymi, pirma, kad ASAJA negina jokių procesinio pobūdžio teisių, kurias Bendrijos teisė jai pripažįsta bendro alyvuogių aliejaus rinkų organizavimo srityje.

53 Panašiai yra ir trečiosios hipotezės dėl ieškinio priimtinumo atveju, nes pagal nusistovėjusią teismų praktiką kolektyviniams — vienos teisės subjektų grupės – interesams ginti įkurta asociacija negali būti laikoma konkrečiai susijusia, kai šie, paimti atskirai, nėra konkrečiai susiję (1997 m. gruodžio 18 d. Nutarties *Sveriges Betodlares ir Henrikson prieš Komisiją*, C-409/96 P, Rink. p. I-7531, 45 punktas ir 1999 m. balandžio 29 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Unione provinciale degli agricoltori di Firenze ir kt. prieš Komisiją*, T-78/98, Rink. p. II-1377, 36 ir 37 punktai).

54 Asociacija ieškovė nepateikė jokių įrodymų, leidžiančių manyti, kad ginčijama nuostata su jos nariais susijusi dėl tam tikrų jų ypatingų savybių ar faktinių aplinkybių, kurios juos išskiria iš kitų asmenų.

55 Antrosios hipotezės atveju joks bylos medžiagos dokumentas neleidžia manyti, kad ASAJA išskiriama dėl ginčijamos nuostatos, kurią prašoma panaikinti, poveikio jos, kaip derybininkės, pozicijai.

56 Iš to išplaukia, kad 50 punkte nurodytos teismų praktikos prasme ASAJA negali būti laikoma konkrečiai susijusia.

57 Antra, dėl alyvuogių aliejaus gamintojų pareikštų ieškinių bylose T-296/04 ir T-297/04 priimtinumo Pirmosios instancijos teismas laikosi nuomonės, kad ginčijama nuostata su jais taip pat nėra konkrečiai susijusi.

58 Iš tiesų ginčijama nuostata su ieškovais bylose T-296/04 ir T-297/04 yra susijusi tik dėl objektyvaus alyvuogių aliejaus gamintojų referenciniu laikotarpiu bei ankstesniais teisės aktais numatytų paramos schemų gavėjų statuso, o tai būdinga ir visiems kitiems ginčijamoje nuostatoje numatytiems alyvuogių aliejaus gamintojams. Taigi jokia ypatinga savybė ar faktinė aplinkybė ieškovų neišskiria iš kitų ūkio subjektų, priklausančių ginčijamoje nuostatoje numatytai subjektų kategorijai.

59 Šiuo atžvilgiu primintina, kad, kaip savo prieštaravime dėl priimtinumo tvirtina Taryba, ginčijama nuostata, nustačiusi paramos alyvuogių aliejuje apskaičiavimo kriterijus, taikoma visiems susijusiems gamintojams, neišskiriant nė vieno iš jų, neatsižvelgiant į jų realiai pagamintą kiekį ar net visą gamybą referenciniu laikotarpiu.

60 Be to, reikia pažymėti, kad atsižvelgiant į teismų praktiką tai, kad bendro pobūdžio aktas galėtų turėti skirtingus konkrečius padarinius skirtingiems teisės subjektams, kuriems jis taikomas, negali jų individualizuoti visų kitų susijusių asmenų atžvilgiu, kai šis aktas taikomas remiantis objektyviai apibrėžta situacija (žr. 42 punkte

paminėto sprendimo *ACAV ir kt. prieš Tarybą* 66 punktą ir nurodytą teismų praktiką). Šioje byloje, nors ginčijama nuostata atitinkamiems alyvuogių aliejaus gamintojams gali sukelti skirtingų padarinių, šios aplinkybės nepakanka įrodyti, kad ieškovams būdingos ypatingos savybės ar kad jų faktinė situacija juos išskiria iš kitų gamintojų.

61 Be to, net darant prielaidą, kad dėl ginčijamos nuostatos taikymo ieškovai nebeturėtų teisės gauti nagrinėjamą paramą alyvuogių aliejaus sektoriuje, tai nereiškia, kad ši nuostata su jais konkrečiai susijusi. Iš tiesų nepakanka, kad aktas ekonominiu požiūriu labiau paveiktų tik kai kuriuos ūkio subjektus tam, kad šis aktas būtų laikomas su jais konkrečiai susijusiu (1999 m. rugsėjo 15 d. Nutarties *Van Parys ir kt. prieš Komisiją*, T-11/99, Rink. p. II-2653, 50 ir 51 punktai bei 31 punkte minėtos nutarties *Gonnelli ir AIFO prieš Komisiją* 45 punktas).

62 Be to, net jeigu šis teisės neturėjimas pasitvirtintų, tai būtų tik pasekmė, panaši į kitiems ginčijamoje nuostatoje numatytiems alyvuogių aliejaus gamintojams kylančias pasekmes (šiuo klausimu žr. 2003 m. balandžio 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Nyderlandų Antilus*, C-142/00 P, Rink. p. I-3483, 77 punktą).

63 Iš to, kas išdėstyta, išplaukia, kad ginčijama nuostata su ieškovais bylose T-296/04 ir T-297/04 nėra konkrečiai susijusi.

64 Šios išvados nepaneigia ieškovų nuoroda trijose nagrinėjamose bylose į žalą, patiriamą dėl ginčijama nuostata įtvirtintų paramos alyvuogių aliejaus sektoriuje skaičiavimo kriterijų.

65 Šiuo atžvilgiu konstatuotina, kad šis teiginys yra susijęs su bylos esmės, o ne ieškinio priimtinumo nagrinėjimu.

66 Papildomai, net jei šis argumentas pasirodytų esąs pagrįstas, Pirmosios instancijos teismas mano, kad ieškovai galimą žalą patirtų tokiu pat būdu kaip ir bet kuris ginčijamos nuostatos numatytas alyvuogių aliejaus gamintojas. Iš tikrųjų ieškovai nepateikė įrodymų apie aplinkybes, kurių pagrindu būtų galima manyti, kad nurodoma žala dėl savo pobūdžio galėtų juos išskirti iš kitų ginčijama nuostata numatytų asmenų (šiuo klausimu žr. 31 punkte nurodytos nutarties *Gonnelli ir AIFO prieš Komisiją* 43–45 punktus).

67 Atsižvelgiant į tai, kas pirmiau išdėstyta, ieškovai neatitinka vienos EB 230 straipsnio ketvirtojoje pastraipoje numatytų priimtinumo sąlygų, todėl nėra būtinybės nagrinėti klausimą, ar ginčijama nuostata su jais tiesiogiai susijusi.

68 Vadinasi, bylose T-295/04, T-296/04 ir T-297/04 pareikštus ieškinius reikia atmesti kaip nepriimtinus; dėl Komisijos prašymo įstoti į bylą nereikia priimti sprendimo (šiuo klausimu žr. 2001 m. liepos 5 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Conseil national des professions de l'automobile ir kt. prieš Komisiją*, C-341/00 P, Rink. p. I-5263, 35–37 punktus).

Dėl teismo išlaidų

69 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovai bylą pralaimėjo, jie turi padengti bylinėjimosi išlaidas, įskaitant Tarybos, pagal jos pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (trečioji kolegija)

nutaria:

1. Atmesti ieškinius kaip nepriimtinus.

2. Ieškovai padengia savo bei Tarybos nurodytas bylinėjimosi išlaidas.

3. Dėl Komisijos prašymo įstoti į bylą sprendimo priimti nereikia.

Priimta 2005 m. rugsėjo 8 d. Liuksemburge.

Kancleris

H. Jung

Pirmininkas

M. Jaeger